

Hälsning

från Församlingsfakulteten nr 2 mars 2007

Tåresådd och jubelskörd

Under några månader har jag förmånen att få bo på det teologiska seminariet på Matongo tillsammans med delar av min familj. Det innebär att vi lever med i seminarielivet – själv undervisar jag en kortare kurs i ELCK:s historia – och vi kan delta i andakter och gudstjänster. För övrigt håller jag på med forskning kring hur den evangelisk-lutherska kyrkan i Kenya, ELCK, har växt fram – och dessutom är vi ute på ett antal besök, i kyrkor och hem!

Foto: Apel

På ett par månader har jag fått predika i många olika sammanhang, oftast på swahili men också på engelska. Det har handlat om skolgudstjänster här på Matongo (med allt mellan 40 och 500 åhörare) och gudstjänster i vanliga församlingskyrkor (med 100–1000 gudstjänstdeltagare), då med tolkning till kisii- eller luo-språken.

Vid ett tillfälle uteblev bilen jag beställt (vi har inte tillgång till bil här), så jag trodde att församlingen som ligger 30 km bort skulle få klara sig utan mig. Men en församlingsbo tog sig hit på morgonen, så jag stack iväg med honom till fots. När vi gått 3–4 kilometer, åkt matátu (ett slags bushtaxi) några kilometer, gått i lervälning uppför ett berg till en vägkorsning

(mina byxor var leriga upp till knäna!) och sedan fått lift med en lastbil, så kom vi fram till gudstjänsten lagom till textläsningarna... Efter gudstjänst och kyrklunch var det samma process i ungefär motsatt ordning för att komma hem igen.

Så kan en nyårsafton i Kenya se ut om planeringen spricker på grund av dåliga vägar och ihärdigt regnande!

Fortsätter på sid. 4 →

”Varför gavs lagen?”

– Erik Herrmann guidar genom kyrkohistoriens tolkningar av Paulus

Till den unga församlingen i Galatien kom ”judaister” som övertalade de grekiska kristna att de måste följa Mose lag och omskära sig. Paulus fick höra detta och skrev ett brev till församlingen där han ingående och allvarligt förklarade att varken Abraham eller någon annan har blivit rättfärdig genom att följa lagen, utan genom tro på löftet om Messias, Frälsaren. Löftet gavs långt före lagen, 430 år tidigare. Ja men, varför gavs då lagen?

Den frågan var startpunkten när FFG i november gästades av 32-årige Erik Herrmann från Concordia Seminary i St. Louis, USA. Vi fick under fem mycket intressanta dagar följa ämnet för Herrmanns doktorsavhandling – hur Paulus blivit tolkad genom kyrkohistorien. Gal 3:19 stod i fokus: ”Varför gavs då lagen? Den blev tillagd för överträdelsernas skull, för att gälla fram tills avkomlingen skulle

Fortsätter på sid. 4 →

Kyrka, kultur – och behovet av teologisk analys

Under de senaste månaderna har jag haft anledning att fundera en del över relationen kyrka och kultur – och hur viktigt det är med en kritisk teologisk analys.

Om man börjar med Afrika, där jag befinner mig just nu, framställer sekulariserade människor det ofta som att många missionärer varit kulturellt ”okänsliga”.

Men sanningen är snarare den motsatta: Man behöver inte skrapa länge på ytan för att se att bilden av ”den lycklige hedningen”, som levde glad och belåten tills missionärerna klampade in och störde idyllen är en västerländsk myt, mer inspirerad av den franska upplysningsfilosofen Rousseau än av verkligheten.

Ta som exempel frågan om kvinnlig omskärelse eller, som den numera ofta kallas, kvinnlig könsstympning (female genital mutilation).

I Kenya har nästan alla stammar praktiserat kvinnlig omskärelse. Missionsläkarna reagerade direkt när de stötte på företeelsen, och redan på 1910-talen blev frågan brännande. Det gick så långt att ett antal kristna församlingar, inte minst inom kikuyu-stammen, slets sönder av stridigheter som följde av missionärernas praxis att ofta utestänga de föräldrar från församlingssamlingen som lät omskära/stympa sina döttrar. – Det kan noteras, att vissa missionärer försökte införa en ”kompromisslinje”, att flickorna skulle kunna omskäras under kontrollerade former med god läkarvård.

I historiens perspektiv kan man fundera över: Vilka handlade rätt? De missionärer och enstaka afrikanska kristna som ville avskaffa den kvinnliga omskärelsen – de personer som drev en kompromisslinje – de personer, däribland Jomo Kenyatta (med tiden Kenyas förste president), som försvarade seden? – Själv skulle jag vilja säga, att missionärerna föregrep den nu självklara kritiken av kvinnlig omskärelse med ca 60-70 år...

Sanningen är alltså snarast denna: Missionärerna är ofta de personer som reagerat först och starkast över många sedvänjor som numera förkastats av nästan alla. Samtidigt kan man notera, att många missioner och missionärer försökt ”lösa” komplicerade problem genom att nonchalera frågan. Tyvärr kan man också konstatera, att många lutherska missionärer i Kenya ofta hållit en låg profil i denna fråga.

En annan fråga, som i dessa dagar gäller liv och död, handlar om traditionen att ”ärva hustrur”. Den har förekommit i många länder och stammar, men i Kenya gäller det särskilt luo-stammen. Där har traditionen ända tills nyligen varit den, att ingen gift kvinna kunde förbli änka om mannen dog. När det sker, skall hon ”ärvas” av en av mannens släktingar, i första hand en bror, även om han redan är gift.

Det innebär dels att man cementerar en polygam livsstil (och polygamin har, enligt min mening varit en Afrikas stora olyckor – och vilka, utom missionärerna, har kritiserat den?), dels att man i denna tid när aids grasserat i Kenya riskerar att hela släkter utrotas: Om mannen dör i aids, är hustrun oftast smittad. Om hon då ”ärvs” av sin sväger, blir han smittad, och så smittar han i sin tur säkert sin fru, som när hon ärvs av den tredje brodern i sin tur smittar honom, och så vidare.

Den som vill fördjupa sig i frågor kring kyrka och kultur är välkommen till FFG:s bibliotek, där man kan studera t.ex. Richard Gehmans bok *African Traditional Religion*.

På motsvarande sätt kan man rikta kritiska frågor till de kristna kyrkorna i Europa. I vår utkommer Församlingsfakultetens bok om Dietrich Bonhoeffer, redigerad av Torbjörn Johansson. Där aktualiseras bl.a. hur de kristna i Tyskland – men också i Sverige – ofta inte alls reagerade över nazisternas jedeförföljelser.

Vi kan också fundera över den svenska situationen. Hur självständigt har våra kyrkor och församlingar agerat gentemot den omgivande samhällskulturen – t.ex. i synen på jämställdhet och sexualitet? Ur ett afrikanskt perspektiv framstår Svenska kyrkans agerande i kvinnoprästfrågan och när det gäller välsignelse av homosexuella par som både fegt och obibliskt...

I Kenyas evangelisk-lutherska kyrka spelar det teologiska seminariet på Matongo, MLTC, en viktig roll för den kritiska etiskt-teologiska reflexionen. I Sverige, detta i praktiken så monolitiska land där nästan alla åsikter stöps i samma form, spelar FFG en lika viktig roll.

Församlingsfakulteten behövs – för den teologiska reflektionens skull!

Rune Imberg
Rektor på FFG (och 1992–1996 rektor på MLTC)

Frälsningens fyrstegsraket

Christer Fuglesangs rymdfärd har påmint oss om att det är mycket som skall till för att få ut en människa i rymden. Det är en kedja av många faktorer som måste klaffa. På många sätt är det också så när Gud frälsar en människa till sin himmel. Det är inte bara en enda händelse; det är ett skeende med många moment som omfattar det förflutna, närvarande och det framtida. Vi skulle kunna tala om en *frälsningens fyrstegsraket*. Låt mig säga något kort om de viktigaste nedslagen i Guds frälsningsverk:

1. Frälsningen på korset

En man fick en gång frågan på ett frikyrkomöte om han var frälst. Mannen svarade ”ja” på den frågan, och fick då följdfrågan när han blev frälst. Han svarade då oväntat, att han blev frälst för ca 2000 år sedan då Jesus dog på Golgata.

Det ligger mycket i detta. Frälsningen grundar sig nämligen på Jesu död. Paulus säger t.ex.: ”**Då vi nu har gjort rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden**” (Rom 5:9). Gud kan alltså inte förlåta oss utan vidare. Jesus måste först sona vårt straff och bära domen i vårt ställe. Bara så kunde Gud bevisa sin kärlek för oss, utan att förneka sin helighet och rättfärdighet. Jesu kors blev på detta sätt likt en åskledare som fångade upp Guds vredes blix, för att vi i dess skugga skall kunna räddas undan vreden.

2. Frälsningen i dopet

Men även om hela världen är försonad med Gud är inte alla frälsta. Gud måste också förbinda oss en och en till Kristus i dopet. Det finns kristna som bara ser dopet som symbolik. Man tänker sig att det är en bekännelsehandling för att visa att man vill tillhöra Gud och att man redan är frälst. Men Petrus säger i sitt första brev, att ”**ni räddas /.../ av vattnet i dopet**” (1 Petr 3:21). Dopet är alltså det medel Gud använder för att räcka oss korsets välsignelse. Gud skulle förstås kunna frälsa en människa direkt. Men Gud valde denna metod, för vår skull. Han gav oss på detta sätt ett synligt tecken på Sin nåd, för att vi skulle kunna tro desto frimodigare.

3. Frälsningen genom tron

Dopet frälsar å andra sidan inte en människa automatiskt. Det är en gåva som måste tas emot i tro. För att en försoning skall äga rum mellan två parter förutsätts

Foto: Mike Gieson

att bägge parter är villiga att försonas. Så är det också i förhållandet med Gud. Även om Gud är försonligt inställd mot oss genom Jesu död på korset och s.a.s. har räckt sin försonande hand till oss i dopet, så behöver vi också själva fatta tag i Guds utsträckta hand. Det sker genom tron på Kristus. Det är därför som Paulus säger: ”**Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud**” (2 Kor 5:20).

4. Frälsningen i himlen

Sist men inte minst är frälsning också något *framtida*. Paulus sade ju att vi ”**skall/.../bli räddade från vreden**” (Rom 5:9). Även om vi nu är räddade genom tron på Kristus, så äger vi inte frälsningen såsom i en liten ask. Inte förrän vi har tågat in genom himlens portar och vi har hört dem slås ihop bakom oss är vi *verkligt* frälsta och kan andas ut.

Och detta har inte att göra med att Gud är opålitlig, utan på att vi själva är opålitliga. Eftersom synden finns kvar i våra liv, så finns det alltid en risk för oss, att bli efter på vägen. Därför talar Paulus om vikten att kämpa trons goda kamp och att arbeta med fruktan och bävän på frälsningen.

Detta är alltså den fyrstegsraket i vilken Gud för oss till sin himmelska härlighet. Och stiger vi ombord på denna frälsningens farkost, utsätter vi oss inte för någon fara – såsom i fallet med de skröpliga jordiska rymdraketerna – då är vi istället verkligen trygga på livet, döden och domen.

Magnus Skredsvik
ledamot i fakultetsutskottet

Foto: Apel

Vi har också varit på många hembesök. Några gånger har vi blivit bjudna på te och bröd eller te och mandási, ett slags kenyanska flottyrmunkar. Men oftast får man majsgröt och kyckling i olika varianter – som man äter med händerna. (Före måltiden tvättar man händerna enligt samma princip som i Joh 13!) Jag är lika förvånad varje gång över att de kenyanska husmödrarna är så skickliga på att få dessa hönor, som sprungit omkring ett antal år och värpt en massa ägg, så möra när de till sist hamnar i en gryta... Och en höna räcker långt i det kenyanska köket... Det måste bero på sättet de kokar hönan på!

Dessa hembesök och kyrkibesök hjälper mig att få perspektiv, på mikroplanet, på den kyrkohistoriska forskningen jag håller på med: Hur ser kyrkolivet ut på lokalplanet, hos ett antal individer som är engagerade i den evangelisk-lutherska kyrkan i Kenya? Ofta är min reaktion denna: Man blir verkligen imponerad

av den glädje och frimodighet som dessa vanligtvis mycket fattiga kristna visar i vardagen.

Jag har också blivit otroligt imponerad av många kristna – som levde i Europa under 1800-talet och brann för missionens sak!

För att förstå missionssatsningarna i östra och nordöstra Afrika under 1800-talet måste man sätta sig in i bl.a. svensk och tysk missionshistoria, och man häpnar. Under vissa perioder hade missionärerna i dessa delar av världen där jag nu befinner mig en tjänstgöringstid på 18 månader. Efter denna tid begrovs de, eller återvände hem med bruten hälsa... Det handlar om människor som verkligen brann för att sprida evangeliet!

En person som jag haft speciell anledning att studera är den tyske missionären J.L. Krapf, som levde ungefär samtidigt som Livingstone. (De dog förresten också på samma sätt: Under sin aftonbön, liggande på knä, lutad mot sin säng!)

Som missionär upplevde Krapf lika litet framgång som Livingstone, om man tänker på antalet personer han fick döpa. Men det är svårt att överskatta hans insatser, efter 18 års aktiv missionstjänst, som missionsinspiratör – faktiskt i samarbete med vår egen Peter Fjellstedt.

Denna Krapfbrann för evangeliet, inte minst för att nå galla-folket i Etiopien (numera kallat orómo). För att nå detta och andra folk var man beredd till nästan vilka uppoffringar som helst. I nästan 60 år arbetade t.ex. Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen (och under ett antal år även Bibeltrogna Vänner) för att nå orómo-folket med evangeliet. När man äntligen nådde fram till detta folk hade man väntat från 1865 till 1923!

Det är alltså ingen tillfällighet att evangeliet går fram med sådana stormsteg i Afrika. Många människor bär ut evangeliet med frimodighet, många tar emot det med stor glädje.

Hemligheten bakom evangeliets framgångar i Afrika idag finner vi bland annat i Ps 126. Och dessa ord gäller nog inte bara Afrika. Låt oss be för att de, ännu en gång, också skall gälla för Sverige:

De som sår med tårar / skall skörda med jubel.

Gråtande går de ut / och bär sitt utsäde. Med jubel kommer de åter / och bär sina kärvar.

(Ps 126:5–6)

Rune Imberg

träda fram...” Här följer några viktiga smakprov från de första 400 åren.

Markion skär bort GT

Från Galaterförsamlingens tendens att närma sig judendomen, uppstod det strömningar inom kristenheten som i stället starkt ville distansera sig från judendomen. En som tog upp den tråden var den fromme biskopen Markion (ca 110–60 e.Kr.). Han menade, utifrån Paulus, att människan blir rättfärdig

av nåd och att lagen inte hade någon del i rättfärdiggörelsen. Kristna skulle inte återvända till lagen. Av detta drog Markion den extrema slutsatsen att GT inte alls gällde kristna. Han gick så långt att han sa att den kärleksfulle och nådige Guden i NT inte hade något gemensamt med GT:s tyranniske Skapare som bara brydde sig om det judiska folket. De kristnas heliga Skrifter skulle bara bestå av en avjudaiserad utgåva av Lukas evangelium och tio av Paulus brev.

Kyrkofäder som Irenaeus och Tertullianus gick starkt emot detta och 144 e.Kr. blev Markion exkommunicerad ur kyrkan. Men kyrkofäderna följde inte heller GT:s ceremoniallagar och såg vissa passager i GT som problematiska (t.ex. Ps 137 där det står att babyloniska barn borde dödas). I stället för att klippa bort sådana passager, som Markion gjort, försökte de visa varför detta ändå skulle betraktas som helig skrift. Lagens roll behövde förklaras. Till att börja

Rune Imberg tackar för en veckas givande undervisning.

med var det viktigt att skilja på GT:s detaljerade ceremoniallagar å ena sidan och 10 Guds bud å andra.

Ceremoniallagen gavs ursprungligen som straff till israeliterna på grund av deras kalvdyrkan vid Sinai. Gud hade först bara givit Mose de tio buden, men när israeliterna begick en så grov överträdelse som avgudadyrkan, så lade Gud till hela ceremoniallagen – som straff, men också av omsorg. Folket skulle nämligen bli så upptagna med att uppfylla dessa ceremonier att de inte skulle ha tid att dyrka avgudar, utan hålla sig till Herren! Som stöd för sitt resonemang hänvisade kyrkofäderna till Hes 20:25 och Apg 15:10.

När sedan löftet om Kristus blivit uppfyllt, så var tiden under den besvärliga ceremoniallagen över och avlöstes av ett liv ”under nåden” (NT:s tid). Men dolt i ceremoniallagen och hela GT fanns många förebilder till Kristus och djupare andliga poänger, poängterade de mot Markion. Dessa hade judarna inte uppfattat när de bara följde buden till det yttre, men genom tolkning kunde nu de kristna få syn på detta. När Paulus varnade kristna för laggärningar, så menade han det yttre, meningslösa iakttagandet av ceremoniallagen.

Och när det gäller *morallagen*, de tio buden, så är det tydlig kontinuitet mellan GT och NT. Mose lag gällde handen – Jesu lag gäller hjärtat (t.ex. Bergspredikan). Nåden innehåller alltså en fördjupad morallag, Jesu milda ok. Paulus utesluter bara ceremoniallagen i Galaterbrevet. Morallagen gäller än, ja, i högre grad nu än tidigare. För att försvara GT mot Markions angrepp, var

kyrkofäderna försiktiga med att lyfta fram att lagen framkallar synd (Rom 5:20, 7:5, 7:8) – i stället betonade de alltså likheter mellan Mose lag och Jesu nåd. Deras betoning måste ses i ljuset av denna lärostrid, påpekade Herrmann. Men beskrivningen av nåden som en *lag* upprepades i en liknande lärostrid på 300-talet och fick i sin tur dock långtgående konsekvenser, särskilt hos botpredikanten Pelagius.

Augustinus avvisar Pelagius människosyn

På 300-talet blev kristendomen statsreligion i Romarriket. Det blev fördelaktigt att gå i kyrkan, men resultatet blev en mängd nominella kristna som levde ett moraliskt slapp liv. Alldeles i slutet av 300-talet kom den stränge irländske predikanten Pelagius till Rom. Han ville motivera kristna att leva ett hängivet kristenliv.

Pelagius predikade att Gud har givit oss människor morallagen för att vi ska hålla den – och det *kan* vi om vi bara vill. Ja, för Gud vore ju cynisk om han gav oss en lag som vi inte klarade av att hålla! Ingen föds som syndare. Adams syndafall innebar inte att hans barn föddes som syndare, utan problemet var att Adam blev en så dålig förebild – och sedan dess har människorna imiterat honom. Synd betraktade Pelagius som onda val och handlingar. Men redan under GT:s tid, d.v.s. både före Mose och Kristus, så fanns det rättfärdiga personer, som Abraham. Alltså måste Abraham ha levt syndfritt genom att följa den naturliga morallagen i samvetet. Men eftersom de flesta inte följde den naturliga lagen, så uppenbarade Gud lagen i skrift, först genom Mose och senare ännu klarare genom Jesus. Dessutom är Jesus den perfekta förebilden, så nu har kristna verkligen goda förutsättningar att leva syndfritt.

Pelagius läror fick snabb spridning, men en som gick till häftigt motvärn var biskopen i Karthago, Augustinus. Varför har Gud givit oss lagen? Inte för att vi genom laggärningar ska kunna bli syndfria, skrev Augustinus. Nej, människan är sedan Adam född med synd,

arvsynd. Den kärlek till Gud som människan ägde gick förlorad i syndafallet och ersattes av onda begär. Lagen kan visserligen få oss att uppföra oss bättre till det yttre, men hjärtat blir genom lagen tvärtom värre (t.ex. Rom 3:19–20, 5:20, Gal 3:11). Laguppfyllelsen blir baserad på rädsla, inte kärlek.

Att leva ”under lagen” betyder att man är tvungen att göra morallagen samtidigt som man inte kan det. Att vara under lagen är att vara dömd, förklarade Augustinus. När Paulus avfärdar lagen som frälsningsväg i Galater- och Romarbrevet, så betyder det att varken ceremoniallagen eller morallagen kan rädda människan. Anledningen att Gud har givit oss lagen är att vi ska inse att vi är överträdare – så att vi flyr till Kristi sår, till nåden! Där återförenas människan med Gud, genom syndernas förlåtelse. Där ingjuter Gud sin nåd/Ande i oss, så att vi återfår den kärlek till Gud som Adam förlorade. Det betyder inte att vi är utan inre motstånd, eftersom köttet finns kvar också hos den omvända (Augustinus tolkade Rom 7 som att det handlar om den *omvända* Paulus), men vi får en ny lust och förmåga att följa Guds lag. Abraham blev också frälst av nåd, inte av lag. Men lagen är alltså given för att vi ska söka nåden, och nåden är given för att vi ska uppfylla lagen!

Jag tycker att det var givande att koncentrera sig på ett enda dogmatiskt spår och följa dess utveckling genom kyrkohistoria. Ämnet är dessutom mycket viktigt. Förståelsen av Paulus undervisning om lagen får ju direkt betydelse för vår egen tro! Bataljen mot Pelagius avslutades den gången vid ett kyrkomöte i Karthago 418, där han fördömdes som irrlärare. Och tack vare lärostriden kunde kyrkan gå vidare med en fördjupad förståelse av människan, lagen och frälsningen. Det betydde inte att ämnet med denna betydelsefulla vändpunkt var helt klarlagt, men de följande 1600 åren är en annan artikel... Apropå: Augustinus skrift *On the Spirit and the Letter* lyfte Herrmann fram som ett hett boktips!

Daniel Brandt, student TU1

Ett spännande beslut – Bibelskola Göteborg

Bakom Församlingsfakulteten står Peter Isaac Béens Utbildningsstiftelse, som är efterföljaren till Prästgymnasiet. P I Béens Utbildningsstiftelse har i dagsläget två verksamheter: Församlingsfakulteten och L M Engströms Gymnasium. Men vid sitt senaste sammanträde 2006 beslutade styrelsen att förbereda för en helt ny utbildning – en bibelskola.

Bibelskolan skall heta Bibelskola Göteborg. Detta är ett projekt som planeras i samarbete med Markusstiftelsen, som driver ett studenthem i Johanneberg i Göteborg.

Kanske någon redan känner igen namnet Bibelskola Göteborg? Under läsåret 2005–06 drev Markusstiftelsen självständigt en bibelskola med det namnet. Men man lånade redan då lokaler av vårt gymnasium och av Församlingsfakulteten. Det fanns viss bibelkunskap på Församlingsfakulteten som var gemensam för bibelskolan och fakultetens studenter. Bibelskolans åtta elever var också ett positivt inslag i Församlingsfakultetens sociala miljö.

Nu har en grundlig översyn av målskrivning och kursplaner skett inför denna nystart, där alltså både Markusstiftelsen och Peter Isaac Béens Utbildningsstiftelse blir huvudmän för utbildningen.

Genom ett samarbete med S:ta Elisabets folkhögskola i Göteborg kan bibelskolan

få landstingsbidrag, som kan täcka det mesta av lärarlönerna. Dessutom får studenterna vid bibelskolan rätt till CSN-bidrag.

Syftet med bibelskolan är att under ett år ge de studerande en fördjupad inblick i vad det är att vara en evangelisk-luthersk kyrkokristen. Genom kurser i Bibeln – Guds Ord, i tros läran, fördjupningskurser i flera bibelböcker, självvårdskurs kring Guds plan med mitt liv m.m. vill bibelskolan vara ett redskap för att både rusta unga människor för framtiden och dels ge dem som är något äldre möjlighet att stanna upp och fördjupa sig.

Bibelskolan vill också vara en möjlighet för elever vid L M Engströms Gymnasium att ytterligare fördjupa sig i sin

kristna tro. Kanske att det också kan bli så att en eller annan av bibelskolans elever blir varse att Församlingsfakultetens utbildning är det som Guds Ande kallar till. Så kan Bibelskola Göteborg bli en brygga mellan gymnasiet och Församlingsfakulteten.

Styrelsen har anställt skolprästen vid L M Engströms Gymnasium, pastor Olle Fogelqvist, att på deltid vara bibelskolans ledare och studierektor.

Vi hoppas nu att någonstans mellan 12 och 25 elever anmäler sig. Vi lägger detta hopp i våra understödjares bönehänder.

Bengt Birgersson
Missionssekreterare

Temadag om mission bland muslimer

Den 18 januari hölls en temadag på FFG om mission bland muslimer. Gästande föreläsare var islamkännaren Lars Mörling, Stockholm, som har mångårig erfarenhet från missionstjänst i Egypten. Med insikt och engagemang undervisade Mörling om *Vad tror muslimer på?, Islam i en postmodern värld* och *Tvärkulturell kommunikation av evangeliet*. Seminariet var en obligatorisk del av TU-studenternas kurser i missiologi, men också öppen för andra intresserade. Totalt var ett 30-tal deltagare på plats.

Vänner och förebedjare!

Varmt tack för all förbön och för allt stöd! Det är ett stort förtroende ni visar oss genom att ge er gåva till Gud till Församlingsfakulteten! Be Gud om vishet att förvalta gåvorna på ett rättfärdigt sätt. Tack också för de bibelord och hälsningar som ni skriver på talongerna!

Gåvorna i januari uppgick till knappt 33 000:- vilket är mindre än hälften av behovet. Vi måste därför vädja till er att troget fortsätta att ge till oss och att om möjligt ge något mer än vad ni brukar. En större enskild gåva under februari månad (som inte är medräknad i stapeln intill) gör att vi kommer i kapp för tillfället. Men eftersom trenden hela läsåret varit att vi fått mindre än vad vi behöver måste vi fortsätta att vädja.

Vi hoppas och ber att det arbete vi utför ska bli till välsignelse för Kristi Kyrka både nu och i framtiden. Många av våra studenter fullgör nu olika prediko- och missionsuppdrag i olika delar av världen. Våra böcker, i dagarna utkommer en ny om Dietrich Bonhoeffer, finns tillgängliga på bibliotek för studenter och andra intresserade läsare. Genom dem lyfts Församlingsfakultetens perspektiv på det teologiska arbetet fram. Be Gud att också det arbetet får bära frukt!

Så till sist en påminnelse: Den som är med i "Guds lag" är alltid i det vinnande laget, var därför frimodiga och oförfärade! Segern är vunnen!

Johannes Hellberg
informatör

Gåvobehov 2006–2007 880 000:-

Gåvobehov t.o.m. 2007-01-31 513333:-

Gåvor t.o.m. 2007-01-31 311229:-

Församlingsfakulteten inbjuder till

Präst- och medarbetarfortbildningsvecka 15–19 oktober

Talare: Prof. Robert Kolb, doc. Christian Braw, doc. Folke T Olofsson, kh Fredrik Sidenvall m.fl.
Reservera dagarna och rekvirera folder från Församlingsfakultetens expedition (kommer inom kort).

Böneämnen

"Var uthålliga i bönen, vaka och be under tacksägelse.

Be också för oss att Gud öppnar en dörr för ordet, så att vi kan predika Kristi hemlighet." Kol 4:2–3

Ämnen för bön och tacksägelse

- Be Gud om
- framgång i ackrediteringsprocessen
 - välsignelse över våra studenter
 - vägledning i det långsiktiga arbetet med rekrytering av studenter

- Tacka Gud för
- alla understödjare och förebedjare
 - förmånen att ha fri tillgång till Guds Ord
 - allt arbete som styrelsemedlemmarna utför för stiftelsen och Församlingsfakulteten

Fakultetens dag 8 september

Tema: Hugo Odeberg

Föreläsningar med
TD Timo Laato,
doc. Rune Söderlund
och rektor, TD Rune Imberg.

Detaljerat program kommer i nästa nummer av *Hälsning*.

Alla välkomna!

Bibelskola Göteborg

– Något för dig eller för någon du känner?

Mitt i Göteborg, på evangelisk-luthersk grund, i Svenska kyrkans andliga tradition, med goda lärare och ett suveränt upplägg inbjuder Bibelskola Göteborg till läsåret 07-08.

Alla är välkomna!

Du som just slutat skolan, du som jobbat några år och behöver ett avbrott för fördjupning, du som vill pröva att arbeta i Guds rike, du som vill förbereda dig för vidare studier, du som är ung och du som är gammal, kort sagt: Alla är välkomna som elever i Bibelskola Göteborg. Vi hoppas på en blandning av elever som med olika erfarenheter och frågor kan berika de gemensamma studierna.

Teori och praktik

Tiden delas lika mellan studier (halvtid) och praktik (halvtid) så att man

under handledning i församling eller inom Credo kan praktisera och pröva det man lär sig. Man kan välja att gå bibelskolan på halvtid, då utesluts praktiken. Man kan också välja att som praktik skriva en uppsats.

Vårt mål är att

hjälpa människor att tränga in i och fördjupa sig i Kristi Kyrkas rikedom som vi genom dopet fått del i och som vi lever av genom Guds ord och sakramenten. Detta behöver vi göra för att kunna förverkliga Kyrkans fullhet i vårt och församlingens liv.

Lärare och gästföreläsare

Gunnar Andersson, Bengt Birgersson, Tomas Bokedal, Mattias Ekenberg, Olle Fogelqvist, Catharina Fondén, Johannes Hellberg, Rune Imberg, Torbjörn Johansson, Jonas Lidén, Gunnar Persson, Rolf Pettersson, Emanuel Senerstrand, Fredrik Sidenvall, Johanna Nyholm Skoglund m.fl.

Mer information

Får du på www.bibelskolagoteborg.se eller av studierektor Olle Fogelqvist, tel. 0709-38 55 95, e-mail: ollefogelqvist@hotmail.com

Församlingsfakulteten inbjuder till Bibeldagar 16–17 november 2007

Tema: Bibeltolkning

Föreläsningar med prof. Mark Seifrid, Risto Santala, prof. Samuel Byrskog, doc. Rune Söderlund m.fl.

Alla välkomna!

Församlingsfakulteten inbjuder i samarbete med Kyrkliga förbundets unga till

Sommarbibelskola 6–10 augusti 2007

Detaljprogram kommer i nästa Hälsningsnummer.

Ur programmet: Bibelförklaringar över Matt 13, "Gamla testamentets trovärdighet", "Löftet om Anden", "Bruden och brudgummen i Höga Visan" m.m.

Kursen är öppen för alla från 18 år (födda 1989 eller tidigare) och uppåt. Begränsat antal platser, anmälan senast 22 juni till Församlingsfakultetens expedition.

Välkomna!